

JÓZEF WIECZOREK

Warszawa, 1 marca 1946 r. Sędzia Stanisław Rybiński, delegowany do Komisji Badania Zbrodni Niemieckich, przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań oraz o znaczeniu przysięgi sędzia odebrał od niego przysięgę, po czym świadek zeznał, co następuje:

Imię i nazwisko	Józef Wieczorek
Data urodzenia	18 listopada 1891 r.
Imiona rodziców	Józef i Franciszka ze Stachurskich
Zajęcie	emeryt
Wykształcenie	absolwent WSH
Miejsce zamieszkania	Warszawa, ul. Stalowa 46 m. 16
Wyznanie	rzymskokatolickie
Karalność	niekarany

Stawiłem się do Biura Komisji na skutek odezwy ogłoszonej w dziennikach. Na stwierdzenie mej tożsamości okazuję kartę rozpoznawczą nr 156519 (okazuje). Wybuch wojny w 1939 roku zastał mnie we wsi Kobyłka pod Warszawą. Po kapitulacji, w październiku tego roku, wróciłem do stałego mego miejsca zamieszkania w Warszawie, gdzie mieszkam i obecnie. Składałem cztery odpisy plakatów niemieckich, zawierających listy straconych w egzekucjach publicznych Polaków oraz trzy notatki o tych egzekucjach. W owych czasach, gdy Niemcy rozklejali na murach Warszawy plakaty, starałem się możliwie wiernie skopiować je. Nie mogłem jednak skopiować wszystkich plakatów, bo było ich za dużo. Czasem jednak notowałem tylko datę egzekucji i liczbę ofiar (złożone). Ja sam na ogół mniej zetknąłem się z represjami ze strony Niemców. Zdarzył się jednak ze mną taki wypadek.

Na samym początku listopada 1939, wychodząc z domu, zauważyłem naprzeciwko chodzącego koło jakiegoś niemieckiego urzędu zbrojnego szyldwachę. Spojrzałem na niego i uderzyłem się palcem w czoło. To tak oburzyło go, że rzucił się za mną, zatrzymał mnie i sprowadził do swego urzędu, a sam wrócił na posterunek. Inni żołnierze, poinformowani przez niego, o co chodzi, kazali mi sprzątać urząd, umyć podłogę i sedesy w ustępie, po czym jeszcze pobili mnie po ciele i po głowie (jeden raz) tak dotkliwie, że omdlałem. Przyznaję, że poprzednio byłem nieostrożny i gdy mnie spytali, dlaczego uderzyłem się palcem w czoło, powiedziałem, że jestem niezadowolony, że oni weszli do cudzego kraju. Wówczas to z początku zmusili mnie, bym przetaczał ciężką taczkę z kamieniami, a później, jak wyżej wspomniałem, kazali myć kuchnię i ustęp.

Dodaję jeszcze, że bratanek mojej żony, major Stanisław Juskiewicz, oficer WP w czynnej służbie, nie zdecydował się zarejestrować, jak to nakazywali Niemcy. Gdy dowiedzieli się, że jest oficerem, uwięzili go w Krakowie, długo trzymali w więzieniu i w końcu rozstrzelali.

Odczytano.

Warszawa, 1 marca 1946r.

Józef Wieczorek

Warszawa-Praga, ul. Stalowa 46 m. 16

Do Komisji Głównej

Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce

Gmach sądów grodzkich, pokój 643, VI piętro

ul. Leszno 53

w Warszawie

Składałem pięć odpisów przepisanych przeze mnie obwieszczeń, z 252 (dwieście pięćdziesiąt dwa) nazwiskami rozstrzelanych przez Niemców. W obwieszczeniu z datą 1 grudnia 1943 roku, którego jednak nie przepisałem, zauważyłem nazwisko znajomego E. Ciurlika.

E. Ciurlik, urodzony w 1892 lub 1891 roku był synem nauczyciela ludowego we wsi Kazimierza Wielka, w pow. miechowskim lub pińczowskim w woj. kieleckim.

Kończąc, zaznaczam, że w 1939 roku we wsi Kobyłka pod Warszawą czytałem krótkie zarządzenie, grożące odpowiedzialnością zbiorową za czyny i działania przeciw niemieckie.

Obwieszczenie

Dnia 13 listopada 1943 r. zostało przy dworcu Warszawa Zachodnia [...] dwóch żołnierzy niemieckich wieloma strzałami ciężko ranionych i obrabowanych. Dalej został dnia

15 listopada 1943 r. jeden żołnierz niemiecki przy ul. Białołęckiej i jeden żołnierz SS przy ul. Różanej w niecny sposób napadnięty i raniony.

Dlatego kazałem następujące osoby, które zostały skazane przez sąd doraźny, a były tymczasowo przewidziane do ułaskawienia, w dniu 17 listopada 1943 r. publicznie rozstrzelać.

1.	Sterniński Witold	ur. 9.5.1925
2.	Modrzewski Franciszek	1.8.1924
3.	Miziarski Jan	22.5.1924
4.	Rękowski Jan	9.1.1925
5.	Fijałkowski Lech	5.7.1925
6.	Durlik Ryszard	17.1.1925
7.	Podhorecki Roman	31.12.1919
8.	Skrzypczyński Władysław	18.3.1916
9.	Wilkożewski Wacław	27.6.1907
10.	Olejnicki Władysław	2.6.1828
11.	Dąbrowski Eugeniusz	29.8.1914
12.	Miszewski Władysław	11.1.1921
13.	Sawicki Andrzej	12.1.1914
14.	Lipczyński Wiesław	29.1.1922
15.	Leśniewski Wacław	28.5.1906
16.	Horwath Bohdan	20.9.1922

17.	Polkowski Zygmunt	12.8.1916
18.	Wardziński Antoni	23.6.1915
19.	Karolak Eugeniusz	7.3.1905
20.	Wardziński Bartłomiej	3.6.1923
21.	Malec Adam	31.5.1920
22.	Biriukow Władimir	1.10.1909
23.	Borawski Mieczysław	5.3.1922
24.	Duda Henryk Jan	5.2.1923
25.	Pawłowski Stanisław	16.6.1923
26.	Sucheckie Henryk	26.8.1914
27.	Carewicz Jan	14.4.1914
28.	Zarzycki Stefan	12.8.1921
29.	Zieziulewicz Kazimierz	3.12.1913
30.	Okoński Andrzej	22.10.1924
31.	Tarkowski Bogusław	9.11.1914
32.	Wojciechowski Kazimierz	4.3.1908
33.	Gryczuk Zbigniew	11.3.1920
34.	Buczkowski Józef	1.4.1904
35.	Kryński Kazimierz	1.12.1885
36.	Trociński Walenty	16.2.1903
37.	Smolik Bernardyn Marian	20.5.1922

38.	Szeszko Leon	20.2.1907
39.	Sopoćko Zbigniew	4.9.1927
40.	Lemańczyk Edmund	15.2.1903

Dalej zostali przez sąd doraźny Policji Bezpieczeństwa na podstawie §§ 1 i 2 zarządzenia o zwalczaniu wykroczeń przeciwko dziełu odbudowy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 2.10.43 r. z powodu posiadania broni i udziału w zabronionych organizacjach w dniu 16.11.43 r. skazani na karę śmierci.

1.	[Zięcie]lski Feliks [?]	ur.16.9.1916
2.	Siemnowicz Wiktor	21.5.1923
3.	Kowalski Feliks	29.5.1893
4.	Klimowicz Wiesław	23.12.1922
5.	Kowalski Józef	7.2.1890
6.	Bedyk Franciszek	23.10.1899
7.	Biłat Eustachiusz	14.4.1912
8.	Hankus Karol	24.5.1893
9.	Grzybowski Zygmunt	2.5.1912
10.	Kucharski Stanisław	6.1.1892
11.	Mazulak Władysław	21.2.1902
12.	Reda Jerzy	14.6.1908
13.	Skibiński Jerzy	6.6.1909

14.	Wereszczaka Witold	12.12.1914
15.	Cybulski Tadeusz	1.8.1899
16.	Kądziela Julian	22.10.1921
17.	Hejncz Zbigniew	2.3.1925
18.	Zaleczny Eugeniusz	4.1.1925
19.	Sienkowski Jan	2.4.1900
20.	Goryński Ludwik	7.6.1908
21.	Rybicki Kazimierz	30.11.1884
22.	Rudziński Wiesław	2.6.1918
23.	Szczepański Stanisław	4.10.1924
24.	Kowalski Antoni	17.1.1924
25.	Mańkowski Edmund	21.10.1903
26.	Zycki Władysław	20.6.1920
27.	Pieta Franciszek	9.12.1905
28.	Bicz Hieronim	8.6.1925
29.	Kułakowski Józef	16.10.1920
30.	Kułakowski Jan	14.5.1908
31.	Siwek Władysław	15.8.1900
32.	Chmiel Roman	14.2.1908
33.	Kułakowski Józef	13.3.1913

Z wyżej wymienionych objęci liczbą od 1 do 3 zostali już straceni, ponieważ byli w posiadaniu broni i należeli do grup terrorystycznych. Wymienieni od liczby 4 do 33 są przewidziani do ułaskawienia. Gdyby jednak w ciągu najbliższych trzech miesięcy na obszarze miasta Warszawy lub starostwa powiatu warszawskiego miały zdarzyć się akty gwałtu, szczególnie napady na Niemców, obywateli państw sprzymierzonych z Rzeszą Wielkoniemiecką albo na Niemców pracujących w interesie dzieła odbudowy w Generalnym Gubernatorstwie, w wypadku, gdy sprawcy nie będą natychmiast zatrzymani, wyrok będzie natychmiast wykonany na przewidzianych do ułaskawienia, a mianowicie w ten sposób, że za każdy napad na taką osobę przewidziany akt ułaskawienia będzie cofany przynajmniej dla 10 skazanych.

Jeśli czyn jest dokonany przez elementy komunistyczne, to z liczby wyżej wymienionych będą wykluczeni komuniści z aktu ułaskawienia, jeśli natomiast czyn jest dokonany przez inne elementy, wprowadzone na [błędną?] drogę, to z wyżej wymienionych będą wykluczone z aktu ułaskawienia te osoby, które były politycznie przybliżone tymże. Leży zatem w rękach ludności niemieckiej [sic] przez natychmiastowe zatrzymanie lub spowodowanie zatrzymania sprawców lub przez wywieranie wpływu na znane jej, a sprowadzone na złą drogę elementy lub przez dokonanie doniesienia na osoby podejrzane, przyczynić się do tego, by wyrok na skazanych a przewidzianych do ułaskawienia nie był wykonany.

Warszawa, dnia 18 listopada 1943 r.

Dowódca SS – i Policji
na Dystrykt Warszawski

Lublin, 23 listopada 1943 r.

24 śmierć

100 zakładników

Obwieszczenie

Warszawa, dnia 1 grudnia 1943 r.

20 śmierć

Eugeniusz Ciurlik

Obwieszczenie

Warszawa, dnia 30 listopada 1943 r.

30 śmierć 50 zakładników

Obwieszczenie

Warszawa, dnia 15 grudnia 1943 r.

270 śmierć

Obwieszczenie

Warszawa, dnia 20 grudnia 1943 r.

20 śmierć; 23 zakładników

Obwieszczenie

Warszawa; dnia 3 stycznia 1944 r.

40 śmierć; 23 zakładników

Obwieszczenie

70 Polaków, którzy w ostatnim czasie za pomocą broni dopuszczali się czynów zbrodniczych wobec Niemców, posiadali na ten cel broń, względnie byli pomocni wykonawcom tych czynów, zostali według § § 1,2,3,4,5,6,8 i 9 II Rozporządzenia o zwalczaniu czynów zbrodniczych w Generalnej Guberni dnia 26.11.1941 łącznie z § § 2 i 3 Rozporządzenia o posiadaniu broni w Generalnej Guberni przez sąd doraźny skazani na śmierć. Wyrok został wykonany.

Warszawa, dnia 12 lutego 1943 r.

Der Höhere SS-und Polizeiführer im Generalgouvernement, der Staatssekretär für das Sicherheitswesen

SS-Obergruppenführer u. General der PolizeigesKrüger

Obwieszczenie

Warszawa; dnia 27 grudnia 1943 r.

40 śmierć; 63 zakładników

Obwieszczenie

Warszawa, dnia 10 grudnia 1943 r.

20 śmierć; 107 zakładników

Obwieszczenie

Warszawa, dnia 2 grudnia 1943 r.

30 śmierć, 30 zakładników

Obwieszczenie

Warszawa, dnia 3 grudnia 1943 r.

100 śmierć

Obwieszczenie

Mimo moich wielokrotnych nawoływań dokonano w dniu 19.11.1943 roku znowu aktów gwałtu na Niemcach i osobach stojących w służbie niemieckiej. I tak zostało w pewnym pociągu pospiesznym w pobliżu Dworca Warszawa Wschodnia kilku żołnierzy niemieckich ciężko ranionych, a jeden żołnierz Wehrmachtu przy ul. Nasielskiej kilku strzałami rewolwer [...] zraniony.

Dlatego kazałem następujących 20 przestępców, którzy zostali skazani przez sąd doraźny Policji Bezpieczeństwa, a byli tymczasowo przedstawieni do ułaskawienia, w dniu 24.11.1943 r. publicznie rozstrzelać:

1.	Klimowicz Wiesław	ur. 23.12.1922
2.	Hemkus [?] Karol	24.5.1893

3.	Grzybowski Zygmunt	2.5.1912
4.	Kucharski Stanisław	6.1.1892
5.	Mazulak Władysław	21.2.1902
6.	Reda Jerzy	14.6.1908
7.	Skibiński Jerzy	6.6.1909
8.	Wereszczak Witold	12.12.1914
9.	Kądziela Julian	22.10.1921
10.	Hejncz Zbigniew	2.3.1925
11.	Zaleczny Eugeniusz	4.1.1925
12.	Sienkowski Jan	2.4.1900
13.	Goryński Ludwik	7.6.1908
14.	Rybicki Kazimierz	30.11.1884
15.	Rudziński Wiesław	2.6.1918
16.	Szczepański Stanisław	4.10.1924
17.	Kowalski Antoni	17.1.1924
18.	Mańkowski Edmund	21.10.1905
19.	Życki Władysław	20.6.1920
20.	Pieta Franciszek	9.12.1905

Dalej zostali przez sąd doraźny Policji Bezpieczeństwa na podstawie §§ 1i 2 zarządzenia o zwalczaniu wykroczeń przeciw dziełu odbudowy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia

2.10.43 r. z powodu posiadania broni i udziału w zakazanych organizacjach w dniu 23.11.43 r. skazani na karę śmierci.

1.	Wróblewski dr Józef	ur. 5.3.1908
2.	Romanowski Henryk	22.12.1913
3.	Wojtowicz Jan	1 4.4.1915
4.	Czarnecki Kazimierz	17.2.1980
5.	Jóźwiak Bolesław	25.1.1912
6.	Szymoniak Marian Tadeusz	16.8.1922
7.	Olszewski Zdzisław	30.9.1911
8.	Godlewski Antoni	5.5.1896
9.	Pietrakiewicz Aleksander	14.6.1924
10.	Lipiński Henryk	1.1.1902
11.	Zielnik Bogusław	16.6.1924
12.	Czarnecki Kazimierz	18.10.1907
13.	Kochanowski Edward	13.10.1914
14.	Willich Edmund	25.2.1899
15.	Ściślak Jerzy	30.11.1922
16.	Szczepański Ryszard	4.4.1912
17.	Nowakowski Tadeusz	28. 10.1907
18.	Czajkowski Mieczysław	19.5.1898

19.	Wiśniewski dr Tadeusz	12.5.1905
20.	Kotlarewski Feoktist	4.1.1894
21.	Kętrzyński Stanisław	10.9.1876
22.	Kuckowski Zygmunt	11.11.1923
23.	Dolanowski Władysław	19.12.1910
24.	Motyl Władysław	25.6.1888
25.	Grabarczyk Stanisław	15.4.1917
26.	Antolak Stanisław	1.11.1908
27.	Orzechowski Bogumił	12.12.1826
28.	Kozera Mieczysław	1.12.1911
29.	Panek[?] Jerzy	17.8.1918
30.	Szymański Romuald	7.2.1905

Z wyżej wymienionych objęci numerami od 1 do 7 zostali już straceni, ponieważ byli w posiadaniu broni i należeli do grup terrorystycznych.

Wymienieni z listy od 8 do 32 są przewidziani do ułaskawienia.